

Mysterieus Marineterrein langzaam maar zeker onderdeel van binnenstad

Het Marine-etablisement is niet meer. Maandag werd weer een deel toegankelijk voor Amsterdammers.

Marc Kruyswijk 11 januari 2016, 12:04

Blok, als minister verantwoordelijk voor de rijksgebouwen, draagt deze ochtend weer een stukje van het Marine-etablisement over aan de stad. BEELD RINK HOF

Een beetje opgelucht lijkt minister Stef Blok wel te zijn. Verwijzend naar de soms wat deprimerende architectuur: 'Je kunt veel zeggen van dit terrein, maar niet dat de marine te veel geld heeft uitgegeven aan de huisvesting.'

Blok, als minister verantwoordelijk voor de rijksgebouwen, draagt deze ochtend weer een stukje van het Marine-etablisement over aan de stad. Met pijn in het hart? Dat valt mee. 'Geschiedenis is mooi, al was het maar omdat je kunt pronken met iets waar je persoonlijk niets mee te maken hebt gehad. Maar je moet niet blijven hangen in de geschiedenis.'

Het laatste stuk

Het is het nieuwste stukje binnenstad. Of, zoals de ook aanwezige burgemeester Eberhard van der Laan het zegt: het laatste stuk. Een voorheen geheimzinnig gebied, dat eeuwen schuilging achter stenen muren, te hoog om erover te kunnen kijken. Op luchtfoto's moest het terrein altijd worden afgelakt om de Sovjets niet wijzer te maken dan ze waren.

En nu loopt er dus een fietspad over het terrein. Een prachtig fietspad ook nog eens, al is het maar omdat het geen bedacht fietspad is: het is niet rood en er is niets efficiënts aan. Een paar lekkere haakse bochten leiden de fietser van de imposante blauwe poort op de Kattenburgerstraat dwars over terrein naar de Dijksgracht. Daar gaat het met een nieuwe, tijdelijke brug over het water van de Dijksgracht waardoor het voorheen zo rafelige gebied aan de overkant ineens een plek is geworden waar ook andere mensen dan de bewoners iets te zoeken zouden kunnen hebben. Zo denkt ook programmamaakster Marijn Frank erover. Zij woont pal naast de nieuwe brug. 'Die verpest wel een beetje mijn uitzicht. Maar het is fijn dat dit gebied nu toegankelijk is, daar ga ik zeker van genieten.'

Wat een mooie dag is voor Amsterdam, is een zwarte dag voor de marine. Commandant Nico Vermaire is misschien een beetje treurig, maar dit was ook wel weer de dag waarvan hij wist dat die zou komen. 'We zitten hier sinds 1655, er ligt veel geschiedenis. We vinden het jammer dat we grotendeels vertrekken.'

Campus

Een puntje van advies heeft Vermaire nog wel. Of Het Parool vooral niet wil schrijven dat de marine het terrein teruggeeft aan Amsterdam. 'Dit is altijd van óns geweest. Wij geven het nu aan de stad.'

Hoe het ook zij: de stad is weer een stuk openbare ruimte rijker. Hoewel de foeilelijke gebouwen worden afgewisseld door de meest schitterende, doet het geheel een beetje aan als een campus. Het is niet moeilijk je voor te stellen dat het hier als het voorjaar straks losbarst een heerlijke plek is om te ontspannen.

Zo ver is het trouwens nog niet: het terrein is deels nog afgesloten in verband met het Nederlandse voorzitterschap van de EU. Van der Laan zegt te hebben gevochten 'voor zijn leven' om het fietspad nog tijdens het voorzitterschap te openen. Alles om Amsterdam te profileren als onbezorgde fietsstad.

De fietsbrug BEELD JORRIS VERBOON